

Dissabte 29 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 13,1-9): En aquell temps, alguns dels presents explicaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la dels sacrificis que oferien. Jesús els respongué: «¿Us penseu que aquells galileus van morir així perquè eren més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: i si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquelles divuit persones que van morir a Siloè quan la torre els va caure al damunt, ¿us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: i si no us convertiu, tots acabareu de la mateixa manera».

I els digué aquesta paràbola: «Un home tenia una figuera plantada a la seva vinya. Va anar a buscar-hi fruit i no n'hi trobà. Llavors digué al qui li menava la vinya: ‘Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit en aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la. Per què ha d'ocupar la terra inútilment?’. Ell li respongué: «Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i hi tiraré fems, a veure si dóna fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar».

«Va anar a buscar-hi fruit i no n'hi trobà»

+ Mn. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Espanya)

Avui, les paraules de Jesús ens conviden a meditar sobre l'inconvenient de la hipocresia: «Un home tenia una figuera plantada a la seva vinya. Va anar a buscar-hi fruit i no n'hi trobà» (Lc 13,6). L'hipòcrita aparenta ser allò que no és. Aquesta mentida assoleix el seu punt més alt quan hom fingeix virtut (aspecte moral) essent viciós, o devoció (aspecte religiós) cercant-se ell mateix i els seus interessos i no Déu. La hipocresia moral abunda en el món, la religiosa fa mal a l'Església.

Les invectives de Jesús contra els mestres de la llei i els fariseus —més clares i directes en altres passatges evangèlics— són terribles. Hom no pot llegir o sentir el que acabem de sentir i llegir i no restar corprès, si realment ha entès o escoltat.

Ho diré en plural personal perquè tots fem l'experiència de la distància entre allò que aparentem que som i allò que som. Ho som els polítics quan ens servim del país proclamant que el servim; els cossos de seguretat quan protegim grups corruptes en nom de l'ordre públic; el personal sanitari quan suprimim vides incipients o terminals en nom de la medicina; els mitjans de comunicació social quan falsegem les notícies i pervertim la gent dient que la divertim; els administradors dels diners públics quan en desviem una part cap a les nostres butxaques (individuals o de partit) i ens vantem d'honestedat pública; els laïcistes quan impedim la dimensió pública de la religió en nom de la llibertat de consciència; els religiosos quan vivim de les nostres institucions amb infidelitat a l'esperit i a les exigències dels fundadors; els capellans quan vivim de l'altar sense servir abnegadament els nostres feligresos amb esperit evangèlic; etc.

Ah!: i tu i jo també, en la mesura que la nostra consciència ens diu què hem de fer i deixem de fer-ho i només ens dediquem a contemplar la palla en l'ull de l'altre i no volem ni tan sols adonar-nos de la biga que encega els nostres ulls. O no?

—Jesús, Salvador del món, salveu-nos de les nostres petites, mitjanes i grans hipocresies!